

Homilija Mariborskega nadškofa metropolita zvečer pred praznikom Marijinega vnebovzetja, Ptujška Gora, 14. 8. 2019

Dragi sobratje duhovniki, dragi bratje in sestre, dragi romarji in Marijini častilci!

V Lukovem evangeliju so ljudje tisti, ki polni občudovanja in veselja dajo priznanje Mariji: »Blagor telesu, ki te je nosilo, in blagor prsim, ki so te dojile«, smo slišali danes. Marija je prva, ki dobi naslov »blažena«, saj je verovala, da se bo izpolnilo, kar ji je povedal Gospod (prim. Lk 1,45). Ona je torej blažena zaradi svoje vere in, ker ji je Vsemogočni storil velike reči, ko se je ozrl nanjo. Ona je blažena zaradi Božjega Sina, ki je preko nje stopil v naš svet. Ravno to poudari žena, ki iz množice povzdigne glas. Ta žena je vsa prevzeta od Jezusa. Njeno navdušenje nad njim gre tako daleč, da ob njem blagruje tudi ženo, ki je tega Jezusa nosila pod srcem in ga dojila.

Kako naraven in spontan je odnos te žene do Marije, se vidi po tem, da je izrekla ta svoj vzklík sredi Jezusovega nagovora množicam.

Ta žena s tem poudari intimen odnos med Sinom in njegovo materjo Marijo in to, kar je Jezus kot sin od Marije prejel, ko ga je pod srcem nosila, ga rodila, mu v najnežnejših letih dajala varnost.

Veliko veselje vsake matere pa je, ko vidi sina, kako je postal samostojen in opravlja svoje poslanstvo. Pri Jezusu se to kaže v tem, kako so mu pokorni celo demoni, o čemer je govor v vrsticah, pred evangelijskim odlomkom, ki smo ga danes slišali.

Ta intimen odnos med Sinom in Materjo je predstavljen tudi na Jezusovem križevem potu, ko žene jokajo zaradi njega (prim. Lk 23,27), za razliko od te žene, ki ga občuduje. In Jezus tako govori o dnevih, ko se bo poreklo: »Blagor nerodovitnim in telesom, ki niso rodila, in prsim, ki niso dojile« (prim. Lk 23, 29). Blagrovane so žene, ki niso rodile. Zakaj? Ker ne gledajo, kako trpijo njihovi sinovi.

Tudi tukaj Jezus želi podčrtati, kako je Mati povezana s svojim Sinom in kako se tudi nje dotakne Sinovo trpljenje.

Življenje Sina ostaja tudi življenje Matere, tako z njim deli veselje, pa tudi trpljenje.

Mariji je to napovedal že starček Simeon, ko ji je ob darovanju v templju jasno povedal, da bo Jezusovo življenje in trpljenje zaznamovalo tudi njo (prim. Lk 2,34).

Jezus v svojem odgovoru ženi ne zanika intimnega odnosa med Materjo in Sinom, ampak ta odnos razširi in dopolni.

Žena je blagrovala samo Jezusovo mater. Jezusov blagor pa nima meja, temveč velja vsem, »ki Božjo besedo poslušajo in se po njej ravnaajo.«

Ta beseda je tista, ki vsakemu od nas kaže pot v polnost življenja, v življenje, ki je blagrovano.

Vsi se lahko imamo za srečne, ker lahko poslušamo Božjo besedo, kajti po njej lahko spoznavamo, kašen načrt ima Bog z vsakim od nas (prim. Lk 10, 23-24).

Za Jezusa ni dragocena samo njegova mati Marija, ampak vsak izmed nas, kajti za vsakega od nas je prišel na svet kot človek in vsakemu želi podariti odrešenje.

Marija je gotovo prva, ki ji gre blagor, kajti ona je bila v polnosti odrtá tej Besedi, verjela je vanjo in jo v življenju tudi celostno uresničila. Zato ji je izrečen v Svetem pismu prvi blagor, in to s strani sorodnice Elizabete (prim. Lk 1,45).

V luči Božje besede moramo na življenje gledati drugače. Gledamo ga kot odgovor na ljubezen.

Sv. Maksimilijan Kolbe, ki danes goduje, je imel pred očmi človeka, ki išče srečo. Ne samo trenutno srečo, ampak takšno, ki bo uresničila temeljna človekova hrepenenja in iskanja. Zavedal se je, da lahko to srečo človeku podari samo Bog. Svetega M. Kolbeja je zato bolelo, ko je opažal, kako se ljudje oddaljujejo od Boga. Videl je, da prav zaradi tega padajo v raznovrstne preizkušnje.

Zato si je sv. Maksimilijan Kolbe tako zelo prizadeval, za poglobitev osebne in občestvene vere, vere, ki gradi na zavesti, da je vse naše verovanje odgovor na Božje vabilo in ima pred seboj jasn cilj za naše življenjsko romanje. Na poti poglobljanja vere se je sv. M. Kolbe zelo rad zatekal k Mariji. Še posebej je častil Marijo Brezmadežno. Čutil je, da je ona najbližja Bogu in, ko jo častimo, se k njej zatekamo, se ji izročamo, se tudi mi po njej vse bolj bližamo Bogu.

Sv. M. Kolbe je bil človek globoke in resnične vere. Koncentracijsko taborišče, kjer je doživljal grozote in nečloveškost, ga v tej veri ni omajalo, še manj zlomilo. Ostal je zvest Kristusov učenec, ki ni imel pred očmi le sebe, ampak tudi bližnje. To je najlepše pokazal, ko je stopil v vrsto, ki je bila določena za smrt, in to namesto družinskega očeta, kateremu je s tem rešil življenje. Tako je sv. Maksimilijan Kolbe sklenil svoje življenje, kot daritev, v popolni izročitvi Bogu.

Na predvečer Marijinega Vnebovzetja nas lik sv. Maksimilijana Kolbeja vabi na pot zaupne in ponižne vere. Kot je Marija na zemlji pripravila bivališče Bogu in mu omogočila, da se je lahko naselil med nami, tako je vsak od nas povabljen, da v svojem srcu da prostor Bogu, s tem, da veruje in zaupa v Božjo ljubezen.

Verovati pomeni plavati proti toku javnega mnenja, ki nam večkrat vsiljuje način življenja, ki je v celoti usmerjeno v sedanji trenutek in ki človeka zreducira zgolj na telesno bitje.

Praznik Marijinega vnebovzetja pa nam razodeva, da ima naše življenje še drugo, duhovno dimenzijo, ki je odgovor na Božjo ljubezen in usmiljenje. Vera ni samo skupek idej ali dediščina tradicije, ampak je moj osebni odgovor na Božje vstopanje v moje življenje, zato je tudi nekaj živega in osebnega, kar nenehno raste in se pogloblja.

Naj nam današnje praznovanje pomaga, da se naša vera še utrdi in poglobi, da bi tako, kot Marija, svoje življenje odprli Bogu in tako tudi mi postajali njegovi pričevalci, pričevalci njegove ljubezni in usmiljenja, kot je bil to sv. Maksimilijan Kolbe.

Če bomo imeli odprto srce za Boga, če se mu bomo pustili voditi, potem nas bo lahko dosegla Božja ljubezen, lahko nas bo dosegla Božja beseda in bomo vedno bolj postajali ljudje vere in zaupanja, odprti za Božjo voljo. Na ta način bomo tudi mi, kot Marija, zaživel novo, bolj polno življenje z Bogom in za Boga, s tem pa tudi v odprtosti do bližnjega.

Marija v nebesa vzeta, prosi za nas!

Amen.

Msgr. Alojzij Cvikl DJ
mariborski nadškof metropolit